

*Ηπ. Θεσσ. Θήρ. Θοάκ. (ΑΙν. Λούπιδ. Μάδυτ. Μάλγαρ. Κεσάν. Σαρεκκλ.) Κάρπ. Κοήτ. Κύπρ. Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ. Δεσπότ. Δράμ. Θεσσαλον. Καταφύγ. Καστορ. Κοζ. Πάγγ. Σιάτ. Σισάν. Χαλκιδ.) Μέγαρ. Πελοπν. ('Αρκαδ. 'Ολυμπ.) Προπ. ('Αρτάκ. Πάνονδ.) Σαμοθρ. Στερεολλ. (Αιτωλ. 'Αρτοτ. Δωρ. Εύρυταν. Λεπεν.) κ.ά.: Βάζεις δ' ἀδέρας - δ' μύλος - ἡ θάλασσα - ἡ καμπάνα - τὸ βουνό - τὸ δέντρο - τὸ κουδούνι - τὸ νερό - τὸ ποτάμιο κττ. πολλαχ. || Παροιμ. φρ. Βάζεις οὐ μύλους (ἐπὶ κωφοῦ ἡ τοῦ ὑποκρινομένου διτι δῆθεν δὲν ἀκούει) Θεσσ. Σιάτ. || "Ἄσμ.

Ἄκοντον τὰ πεῦκα πῶς βρουντοῦν κὶ τοῖς οὐξὺες πῶς βάζουν Δεσπότ. Σιάτ.

Ἄκοντον τὰ πεῦκα πῶς κρουντοῦν κὶ τοῖς οὐξύες πῶς βάζουν; Θεσσ.

Σὰν τὸν μιλίσσον νὰ πιοπατοῦν, σὰν τὸν μιλίσσον νὰ βάζουν κὶ σὰν τὸν ζιρβούμελισσον νὰ βάζουν τὰ κουδούνια Μακεδ.

*Αφ' σε τὸ μύλο κι ἄς λαλῆ και τὸ νερό ἄς βάζη
κι ἀγάπα τὴν ἀγάπη σου κι δ' κόσμος ἄς φωνάζῃ

Σαμοθρ. **β)** Κροτῶ Εῦβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) Θοάκ. (ΑΙν.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Καστορ. Σισάν. Χαλκιδ.) κ.ά.: "Ἐβαξε τὸ φουρνέλλο Κονίστρ. Βάζεις τὸν τουφέκ' Σισάν. Οὐ δρφους θὰ βάξε' σὰν κανόν' κὶ θὰ φύγ' (ἐκ παραμυθ.) ΑΙν. Και ἀπροσ. κροτεῖ ισχυρῶς Εῦβ. (Κύμ.): Τοῦ ἔδωτος μία 'ς τὸ μάγουλο μὲ τὸ χέρι ποῦ ἔβαξε. **γ)** Βοῶ, ἐπὶ τόπου ἐν τῷ ὅποιώ γεννᾶται ἥχος, βοή, θύρωνβος κττ. Β. Εῦβ. Θοάκ. (ΑΙν. Μάλγαρ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Κοζ.) Πελοπν. κ.ά.: "Ἐβαξεν δ' κόσμος Πελοπν. "Ἐβαξει οὐν τόπους - τὸν σπίτ' - τὸν χουριό κττ. ΑΙν. Β. Εῦβ. Κοζ. "Ἐβαξεν ἡ αὐλή Σαρεκκλ. "Οντα φάλλ' παππᾶς, βάζεις ἡ κλησιά Μάλγαρ. Συνών. βαζωκοπῶ, βουτίζω. **δ)** Βομβῶ "Ηπ. Θοάκ. ('Αδριανούπ. ΑΙν. Σαρεκκλ.) Κύπρ. Στερεολλ. (Αιτωλ. 'Αρτοτ.) κ.ά.: Βάζουν τ' ἀφκιά μουν Κύπρ. "Ἐβαξαν τ' ἀφκιά μ' ἀπ' τοῖς φουνές ΑΙν. Βάζεις τὸν διξι ἀφτι 'Αδριανούπ. || Φρ. Βάζουν τ' ἀφτιά μ' (κακομελεῖται) 'Αρτοτ. **5)** Πληροῦμαι, γεμίζω, ἐπὶ τόπου πληρουμένου ἔξ ἀνθρώπων, ζώων κττ. (ἡ σημ. ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς βοῆς τῆς γινομένης εἰς τόπον τινά) Νάξ. (Γαλανᾶδ.) **6)** 'Αποθνήσκω, ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ "Ηπ. (Κόνιτσ.) Μακεδ. (Βλάστ.)

βάζω (II) κοιν. βάζεις Χίος κ.ά. βάζουν βόρ. ίδιωμ.

'Εκ τοῦ ἀρχ. βιβάζω=έγειρω, ἀνυψώνω ἡ ἀναβιβάζω. Πβ. KFoy Lauts. griech. Vulgärspr. 123 καὶ ΓΧατζιδ. MNE 1,323 καὶ ἐν 'Αθηνῷ 22 (1910) 232. 'Η λ. καὶ ἐν 'Επαίν. γυναικ. (ἐκδ. KKrummbacher) 400,813. Τὸ ρῆμα ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὸν ἐνεστ. καὶ παρατατ. 'Ο ἀόρ. εἰναι ἔβαλα τοῦ φ. βάλλω, δθεν καὶ οἱ λοιποὶ περιφραστικοὶ χρόνοι θὰ βάλω, ξω βάλει κτλ.

1) Ρίπτω κατὰ γῆς ἐν πάλη, καταβάλλω τινά σύνηθ.: Μὲ τὴν πρώτη ποῦ τοῦ δωκε τὸν βάζεις κάτω. **2)** Βάλλω τι κάπου, τοποθετῶ κοιν.: Βάζω τὸ ποτήρι ἀπάνω 'ς τὸ τραπέζι. Βάζω νερό 'ς τὸ κανάτι - 'ς τὰ ποτήρια. Βάζω κρασί 'ς τὸ ποτήρι. Βάζω τὸ σίδερο 'ς τὴν φωτιά. Βάζω μπουκκεὰ 'ς τὸ στόμα κοιν. || Φρ. Δὲ βάζω τίποτα 'ς τὸ στόμα (δὲν ἔχω δρεξει νὰ φάγω). Βάζω μαζί (τοποθετῶ όμοιον ἡ ἀναμειγνύω ἡ συνενώνω). Βάζω τὸ χέρι 'ς τὸ βαγγέλιο (δρκίζομαι). Βάζω τὸ χέρι 'ς τὴν καρδιὰ (σκέπτομαι περὶ τινος εὔσυνειδήτως καὶ φιλανθρώπως). Βάζω στεφάνη (στεφανώνω). Βάζω ὑπογραφή (ὑπογράφω). Βάζω βούλλα (βουλλώνω). Βάζω μαχαίρι (σφάζω). Βάζω καρφί (καρφώνω). Βάζω φαλίδι (κόπτω ἡ κουρεύω). Βάζω τραπέζι (στρώνω, ἐτοιμάζω τὸ τραπέζι

τοῦ φαγητοῦ). Βάζω φαεῖ (παραθέτω τροφὴν εἰς τὸ τραπέζι ἡ εἰς τινα ἡ ἀρχίζω τὴν παρασκευὴν φαγητοῦ). Τοῦ βάζω νὰ φάγη (τοῦ παραθέτω τροφὴν διὰ νὰ φάγη). Βάζω χέρι (ἔγγιζω ἡ ἀρχίζω ἡ συναντιλαμβάνομαι, βοηθῶ). Βάζω χέρι σὲ κάτι (ἀρπάζω, σφετερίζομαι, οἰκειοποιοῦμαι ἡ ἀρχίζω νὰ κάμνω χρῆσιν ἀφειδῆ κττ.) Βάζω 'ς τὸ χέρι (συλλαμβάνω ἡ σφετερίζομαι). Τὸν βάζω 'ς τὸ χέρι (τὸν κάμνω διπλῶς θέλω, τὸν ἐκμεταλλεύομαι κατὰ βούλησιν ἡ δανειζομαι ἀπ' αὐτὸν χρήματα τὰ δόπια οὐδέποτε θὰ ἀποδώσω). Βάζω ποδάρι κάπου (έπεμβαίνω ἡ ὑποτάσσω). Βάζω ψεύτικα (ἀρχίζω τὴν οἰκοδομήν). Βάζω ἀφτιές (ἀκούωντας, ωτακουστῶ). Βάζω ροῦχο ἀπάνω μου ἡ ἀπλῶς βάζω ροῦχο (ἐνδύομαι). Καὶ μετβ. τοῦ βάζω ροῦχο - τὰ γεορτινά του - τὰ καλά του κττ. (τὸν ἐνδύω κτλ.) Βάζω τ' ἄρματα (δρκίζομαι). Βάζω παπούτσια (ὑποδύομαι) καὶ μετβ. τοῦ βάζω τὰ παπούτσια. Βάζω ἀπάνω μου κρέας ἡ ἀπλῶς βάζω ἀπάνω μου (γίνομαι εὐτραφέστερος). Βάζω πόδι (ἐπιμένω, συνών. πατῶ πόδι). Βάζω σημάδι (σκοπεύω, ἐπὶ σκοποβολῆς). Βάζω μὲ τρόπο (παρεισάγω τι κρυφίως χωρὶς νὰ γίνω ἀντιληπτός). Βάζω κάτια τὴν οὐρὰ ἡ τὰ μοῦτρα ἡ τ' ἀφτιά (ὑποχωρῶ κατησχυμένος ἡ ἀπλῶς ὑποχωρῶ). Τὸ βάζω κάτια ἡ τὰ βάζω κάτω (παρουσιάζω πρᾶγμα τι εἰς τὸ κοινὸν ἰδίᾳ πρὸς διανομήν). Βάζω κάτια τ' ἄρματα (ἀφοπλίζομαι). Τὰ βάζω κάτω (ὑποτάσσομαι, ὑπογωρῶ). Τοῦ βάζεις κέρατα - κολοκυνθάκη (τὸν ἀπατᾶ, ἐπὶ ἀπιστίας συζύγου). Τὸν βάζω κάτω (τὸν βάλλω νὰ καθίσῃ ἡ είμαι ἀνώτερος, ὑπέρτερος του κατὰ τὰ προσόντα). Βάζω 'ς τὰ σίδερα (κάμνω τινὰ σιδηροδέσμιον). Βάζω μέσα (φυλακίζω). Βάζω 'ς τὰ στεγά (πιέζω, στενοχωρῶ). Τοῦ βάζω τὰ δγὸ πόδια 'ς ἔνα παπούτσι (τὸν στενοχωρῶ). Τὸν βάζουν 'ς τὴν μέση (τὸν φέρουν εἰς στενόχωρον θέσιν ἡ τὸν κάμνουν ν' ἀμφιταλαντεύεται). Βάζω λόγια - φιτιλά 'ς βάζω 'ς τὰ λόγια ἡ βάζω σὲ λόγια (ἐνσπείρω διχονοίας, φαδιουργῶ). Βάζω σκάνδαλα (συνών. τῇ προηγουμένῃ). Βάζω φωτιά (ἀνάπτω, πυρπολῶ ἡ προκαλῶ ἔριδας καὶ σφοδρὰς διαμάχας). Βάζω 'ς τὰ μαχαίρια (προκαλῶ φιλονικίας). Τοὺς βάζω νὰ μαλώσουν - νὰ σκοτωθοῦν (προκαλῶ μεταξύ των φιλονικίας καὶ ἔχθρας). Βάζω σὲ πειρασμὸ (διεγείρω τὴν ἐπιθυμίαν ἀθεμίτου ἀπολαύσεως ἡ κέρδους). Τοῦ βάζεις τὰ γγαλά (τὸν ἀπατᾶ ἡ είναι ὑπέρτερος του). Βάζω τὴν οὐρά μου (ἀναμειγνύομαι κρυφίως εἰς ἀλλοτρίας ὑποθέσεις καὶ φαδιουργῶ ἡ βλάπτω λαθραίως ξένην ὑπόθεσιν). Βάζω τὴν μύτη μου (ἀναμειγνύομαι εἰς ρυπαράς ὑποθέσεις). Βάζω στοίχημα (στοιχηματίζω). Βάζω κλήρο (κληρώνω). Βάζω τὸ κεφάλι μου στοίχημα ἡ ἀπλῶς βάζω τὸ κεφάλι μου (στοιχηματίζω τὴν ζωήν μου, ἐπὶ ἀναμφισβήτητου ἀληθείας). Βάζω ἀμανάτι - ἐνέχυρο - ὑποθήκη (ἐνεχυριάζω, ὑποθηκεύω). Βάζω φόρο (ἐπιβάλλω φόρον). Βάζω μέσα (ἐνεργῶ δι' ἄλλων προσώπων πρὸς ἐπιτυχίαν). Βάζω τρικλοποδιά (προσπαθῶ ν' ἀνατρέψω τινά). Βάζω σὲ τάξι (τακτοποιῶ, διευθετῶ). Βάζω σὲ δρόμο τὴν δουλειά - τὴν ὑπόθεσιν κττ. (κατευθύνω, κάμνω νὰ προχωρῆ διμαλῶς). Τὸν βάζω σὲ δρόμο (νουθετῶ, συνετίζω). Τὸν βάζω σὲ δουλειά - σὲ τέχνη (έξευρίσκω ἐργασίαν ἡ τέχνην καὶ τὸν βάλλω εἰς αὐτὴν πρὸς ἐργασίαν ἡ ἐκμάθησιν). Τὸν βάζω 'ς τὴν πάντα (παραγκωνίζω). Βάζω χερήματα 'ς τὸν τόκο ἡ ἀπλῶς βάζω σὲ τόκο (τοκίζω). Βάζω χερήματα 'ς τὴν τράπεζα ἡ ἀπλῶς βάζω 'ς τὴν τράπεζα (καταθέτω). Βάζω χερήματα 'ς τὴν μπάντα ἡ ἀπλῶς βάζω 'ς τὴν μπάντα (ἀποταμιεύω ίδιαιτέρως). Βάζω χρέος (χρεώνομαι). Βάζω κρασί (έσοδιάζω γλεῦκος εἰς βαρέλλια πρὸς οίνοποιάν ἡ πρὸς πώλησιν λιανικήν). Τοῦ βάζω μάτια (διανοίγω τοὺς διφθαλμούς τινος συμβουλεύων κακά ἡ καλά).

Τὸν βάζω 'ς τὰ αἷματα (έξάπτω τὴν δόρμήν του πρὸς ἔργον τι ἡ γίνομαι αἴτιος νὰ συμπλακῇ μὲ κάποιον). Τὸν βάζω 'ς τὴν ἐφημερίδα (τὸν δυσφημῶ διὰ δημοσιεύσεως εἰς ἐφημερίδα). Τὸν βάζω 'ς τὴν θέσι του (τὸν κάμνω τοῦ λοιποῦ νὰ μοῦ συμπεριφέρεται μὲ τὸν προσήκοντα σεβασμόν). Βάζω 'ς ἐφημερίδα (δημοσιεύω δι' ἐφημερίδος). Βάζω ὄνομα (δνοματοθετῶ). Βάζω πεῖσμα (πεισμώνω). Βάζω 'ς τὸ νοῦ μον (σκέπτομαι). Βάζω μὲ τὸ νοῦ μον (ύποθέτω). Βάζω ἰδέα (συνών. τῇ προηγουμένῃ). Βάζει δ νοῦς μον (θεωρῶ τι πιθανόν, ἐνδεχόμενον, ἡ ὑποπτεύματι ἡ δύναμαι νὰ διανηθῶ τι ἡ σκέπτομαι). Βάζω γνῶσι - μγαλά (συνετίζομαι) καὶ μετβ. τοῦ βάζω γνῶσι - μγαλά (τὸν συνετίζω). Βάζω προσοχὴ (προσέχω). Βάζω βάσι (ἀποδίδω σπουδαιότητα, λαμβάνω τι ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν). Τὸν βάζω 'ς τὰ παλαιά μον παπούτσια (τὸν περιφρονῶ ἡ δὲν τὸν λαμβάνω ὑπ' ὅψιν). Βάζω σὲ βάσανα - σὲ δουλειὰ - σὲ ἔγνοια - σὲ ἔξοδα - σὲ κόπο - σὲ μπελᾶ κττ. (γίνομαι αἴτιος βασάνων, φροντίδων κτλ.) Βάζω τὰ δυνατά μον (προσπαθῶ παντὶ τρόπῳ). Τὸ βάζω 'ς τὰ πόδια ἡ 'ς τὰ τέσσερα (φεύγω δρομαίως). Βάζω 'ς τὴν θέσι μον ἡ 'ς τὸν τόπο μον ἡ 'ς τὸ πόδι μον κάποιον (τὸν κάμνω ἀναπληρωτῆν μον, ἀντιπρόσωπόν μον). Τὸν βάζω 'ς τὸ μάτι (μοῦ ἀρέσει νὰ τὸν ἐνοχλῶ ἡ νὰ τὸν πειράζω). Τὸ βάζω 'ς τὸ μάτι (μοῦ ἐλκύει τὴν προσοχὴν καὶ θέλω νὰ τὸ ἀποκτήσω). Τὸν βάζω μπρὸς ἡ μπροστὰ (τὸν μαλώνω ἡ τὸν πολεμῶ ἡ τὸν καταδιώκω). Βάζω μπροστὰ κάτι (ἀρχίζω νὰ τὸ χρησιμοποιῶ). Βάζω μπρὸς τὴν μηχανὴ ἡ ἀπλῶς βάζω μπρὸς (θέτω εἰς κίνησιν). Βάζω μπρὸς τὴ δουλειὰ ἡ ἀπλῶς βάζω μπρὸς (ἀρχίζω). Τὰ βάζω μὲ κάποιον (ἐπιπλήττω ἡ φιλονικῶ ἡ προσλαμβάνω ἐχθρικὴν στάσιν πρὸς τινα ἡ ἀντιμετωπίζω τινὰ ἡ ἀμιλλῶμαι πρὸς τινα). Βάζω ἄριστα - καλῶς - λίαν καλῶς κτλ. (δίδω τὸν βαθμὸν ἄριστα, καλῶς κτλ., εἰς τὴν σχολικὴν γλῶσσαν). Βάζω ἔνα Καλαματαγό - ἔνα κλέφτικο κττ. (ἐνν. τραγούδι ἡ χορό). Βάζω ἀρχὴ (ἀρχίζω). Βάζω πλώρη (διευθύνω τὸ πλοῖον πρὸς τι ἡ γενικῶς διευθύνομαι. 'Η σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ. 1, 588 (εκδ. RDawkins) «ἔβαλεν τὴν πλώρην πρὸς τὴν Βενετίαν» κοιν. Βάζω ἀπάνω (ἀρχίζω). Βάζω σκοπὸ (ἀποφασίζω). Βάζω βουλὴ (βουλεύομαι, σκέπτομαι ἡ ἀποφασίζω). Βάζω δίχτυν (ρύπτω δίκτυα πρὸς ἀλιείαν). Βάζω παντὶ (θέτω τὸν στήμονα εἰς τὸν ὑφαντικὸν ἵστὸν διὰ νὰ ὑφαίνω). Βάζω παντὶ ἡ πανηγὰ (σηκώνω τὸν ἵστὸν πρὸς ἀπόλουν). Βάζω τὸ ἔνα ἄλλο ἔνα (πλεονεκτῶ). Τῆς βάζει χέρι (ἐπιτίθεται καὶ αὐτῆς μὲ ἀνηθίκους σκοποὺς) πολλαχ. Βάζω 'πὲ τὸ νοῦ μον (σκέπτομαι). Θράκ. (Σαρκεκλ.) Βάζω δύναμι (δυναμώνω) Λεξ. Δημητρ. (λ. βάνω). Βάζω ἀπάνω (ἀναρτῶ, οἰον ὑψηλὴν κεραίαν μετὰ τοῦ ἵστου της) αὐτόθ. Βάζω πανηγὰ (προσθέτω ἴστια πρὸς αὔξησιν τῆς ταχύτητος) αὐτόθ. Βάζω κορδόνι (παρεμβολίζω σχοινίον, δρ. ναυτικὸς) αὐτόθ. Βάζω σκουλαρίνι (τροπῶ τρόχιλον, δρ. ναυτικὸς) αὐτόθ. Βάζω ἀκλήδονα (κάμνω ἡ ἔτοιμάζω τὸν κλήδονα) Σίφν. Βάζω χορὸ (στήνω χορὸν) Κύθν. Βάζω ἀπάνω (κινῶ, διεγείρω) Κεφαλλ. Βάζω χέρι σὲ κάτι (ἀρχίζω νὰ τὸ διευθετῶ, νὰ τὸ τακτοποιῶ) Κέρκη. Τοῦ βάζω τὰ δγὸ πόδια 'ς ἔνα παπούτσι (τὸν ἔξουδετερῶνων) αὐτόθ. Βάζω 'ς τὸ νερὸ (ποτίζω ἐπὶ ζφου) Κρήτ. Βάζου κόσκινον (μαντεύομαι διὰ κοσκίνου, περὶ οὗ ίδ. "ΑνθΠαπαδόπ. ἐν Ήμερολ. Μεγάλ. Ἐλλάδ. 1923 σ. 149) Στερελλ. (Φωκ.) Βάζου κουδὰ (προσθέτω) Λέσβ. Βάζω ζευγάρι (ἀρχίζω νὰ δργώνω ἡ γίνομαι γεωργὸς) Πελοπν. (Κόρινθ.) || "Ἄσμ.

Βάζει τὸν ἥλιο πρόσωπο καὶ τὸ φεγγάρι στήθη
καὶ τὸν κοράκον τὸ φτερὸ βάζει καμαροφρύδι
πολλαχ.

Βάζει τὸν σκλάβονς ἀπομπός, τὸν σκλάβονς ἀποτίσω,
τοὺς σκλάβες πὸ τὰ δγὸ πλευρὰ νὰ μὴν τὴν κάψῃ δ ἥλιος
Εῦβ.

Τοῦ Χάροντα βάζω φωνὴ μὲ τὸ δικό μον στόμα
νά ὅκη νὰ πάρῃ τὴν ψυχὴν ἡ ἀνεπαντῆ τὸ σῶμα

Ίων. (Κρήν.) Εἰς δλας τὰς κοινὰς φρ. τῆς σημασίας ταύτης τὸ βάζω δύναται ν' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ συνήθους βάνω, οἰον: βάνω τὸ χέρι, βάνω στεφάνη, βάνω ὑπογραφή, βάνω βούλλα, βάνω μαχαίρι, βάνω ἀφτί, βάνω πόδι κτλ. Ομοίως πλεῖσται τῶν φρ. τούτων ἐκφέρονται καὶ κατ' ἀόρ. μετὰ τοῦ κοινοῦ ἔβαλα, οἰον: ἔβαλα τὸ χέρι, ἔβαλα στεφάνη, ἔβαλα ὑπογραφή, ἔβαλα μαχαίρι, ἔβαλα ἀφτί κττ. Συνών. ἀφίνω 2. **β)** Εμβάλλω, ἐγχέω κοιν.: Βάζω 'ς τὸ φαεῖ ἀλάτι - πιπέρι κττ. Βάζω νερὸ 'ς τὸ κρασί κττ. Φρ. Βάζω νερὸ 'ς τὸ κρασί μον (μετριάζω τοὺς ἐνθουσιασμούς μον ἡ περιορίζω τὰς ἀπαιτήσεις μον ἡ ὑποχωρῶ εἰς τὴν γνώμην μον). || Παροιμ. "Οποιος ἔχει πολὺ πιπέρι βάζει καὶ 'ς τὰ λάχανα (ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου πλυτελείας ἡ τῆς σπατάλης). **γ)** Κερνῶ κοιν.: Μᾶς βάζει δγὸ ποτήρια κρασί. **δ)** Διοχετεύω, παροχετεύω κοιν.: Βάζω τὸ νερό. **ε)** Εγκαθιστῶ κοιν.: Βάζω καινούργια βρύσι. **ϛ)** Εισάγω κοιν.: Βάζω τοὺς κόττες 'ς τὸ κατώει - 'ς τὴν αὐλή. Βάζω τὰ γιδοπρόβατα 'ς τὴν μάντρα. Βάζει κρόνο ἡ πόρτα - ἡ χαραμάδα - τὸ παράθυρο κττ. Βάζουν νερὰ τὰ κεραμίδια. || Φρ. Βάζω 'ς τὸ σχολεῖο (ἐγγράφω, ἐπὶ μαθητοῦ). Τὸν βάζω 'ς τὸ σπίτι μον (εισδέχομαι, δέχομαι).

ζ) Χωρῶ Χίος κ.ά.: Φρ. Δὲν τὸν βάζει ἡ πόρτα ἡ τὸ σπίτι (ἐπὶ ἀνθρώπου δγκώδους ἡ ὁργισμένου ἡ λυπημένου).

η) Εισάγω, τοποθετῶ πρὸς ἐργασίαν κοιν.: Τὴν βάζει τὴν κόρη τον μαγείρισσα - ὑπηρέτρια κττ. **3)** Κλίνω κοιν.: Φρ. Βάζω κάτω τὸ κεφάλι ἡ τὰ μάτια (αἰσχύνομαι). Βάζω κάτω τὴν οὐρὰ (ὑποχωρῶ κατησχυμένος ἡ ἀπλῶς ὑποχωρῶ). Βάζω κάτω τ' ἀφτιὰ ἡ ἀπλῶς τὰ βάζω κάτω (συνών. τῇ προηγουμένῃ). **4)** Φυτεύω Μακεδ. (Χαλκιδ.) Νάξ. κ.ά. —ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² 348: Βάζω ροβίθια Νάξ. Βάζουν ἀδέλη Χαλκιδ. || Παροιμ. Κακὸ κεφάλι τὸ Μάν βάζει σ' τάροι καὶ τὸν Αὔγουστο κρασί (ἐπὶ πράξεως ἀκαίρου) ΙΒενιζέλ. ἔνθ' ἀν.

5) Προτρέπω ἡ ἀναγκάζω κοιν.: Τὸν βάζω νὰ τραγουδάγ - νὰ χορεύῃ κττ. Τὴν ἔβαζαν νὰ κάμηρ τοὺς πεὸ χοντρὲς δουλειές. || Φρ. Βάζω λυτοὺς καὶ δεμένους (ζητῶ τὰς ἐνεργείας πολλῶν διὰ τὴν εύδοσιν ὑποθέσεώς τινος). || Παροιμ. Βάζει τὸν τρελλὸ νὰ βγάλῃ τὸ φίδι ἀπὸ τὴν τρῦπα ἡ τὰ κάστανα ἀπὸ τὴν φωτιὰ (ἐπὶ τοῦ ἔξωθυοῦννος τὸν ἀνόητον ἡ εὔπιστον νὰ ἔκτελέσῃ ἔργον δυσχερὲς ἡ τὸ δυσχερέστερον μέρος ἐγχειρήματός τινος). **β)** Ορίζω ἡ μισθώνω τινὰ πρὸς ἐργασίαν κοιν.: Βάζω ἀργάτες 'ς τ' ἀμπέλι - 'ς τὸ χωράφι κττ. Βάζω μαστόρους 'ς τὸ σπίτι. Βάζω μάρτυρα. Βάζω δικηγόρο γιὰ τὴν ὑπόθεσί μον. || Παροιμ. Βάζουν τὸ λύκο νὰ φυλάγ τὰ πρόβατα (ἐπὶ ἐκλογῆς ἐπιμελητοῦ ἀρπαγος, κλέπτου). **γ)** Ορίζω, καθορίζω κοιν.: 'Ο δάσκαλος βάζει πολὺ μάθημα. **δ)** Διορίζω εἰς ὑπούργημά τι ἡ ὑπηρεσίαν τινὰ κοιν.: Βάζουν νέους ἐπιτρόπους 'ς τὴν ἐκκλησια. Βάζουν δάσκαλο - παππᾶ 'ς τὸ χωριό. Τὸν βάζει 'ς τὸ τελωνεῖο - 'ς τὸ υπουργεῖο (τὸν διορίζει ὑπάλληλον τοῦ τελωνείου κτλ.). **6)** Εγχειρῶ τι κοιν.: Βάζω ἄσπρισμα - μπονγάδα - πλύσιμο - σιδερό κττ. **7)** Εγκαθιστῶ, συμπεριλαμβάνω, ύπολογίζω κοιν.: Τὸν βάζουν μὲ τοὺς ἄλλους - μὲ τὰ παιδιὰ κττ. || Φρ. Βάζει καὶ αὐτὸς τὸν ἔαντό του μὲ τοὺς ἄλλους - μαζὶ μας κττ. (ἐπὶ τοῦ παρ' ἀξίαν θέλοντος νὰ ἔξιστωθῇ πρὸς τοὺς ὑπερτέρους). Μὴ τὸν βάζῃς αὐτόν! (εἰναι ἀνώτερος ἡ κατώτερος συγκρίσεως) κοιν. Τὸν βάζουν (τὸ θέτω ὡς βάσιν συμφωνίας, τὸ παραδέχομαι) Λέσβ. || Παροιμ. Βάζει καὶ ἡ κο-

τομ. Γ - 53

σκινοῦ τὸν ἄντρα τῆς μὲ τοὺς πραματευτᾶδες (ἐπὶ τοῦ μωρῶς ἀποδίδοντος εἰς ἑαυτὸν ἡ εἰς οἰκεῖον κοινωνικὴν ἀξίαν, τὴν δοποίαν δὲν ἔχει) κοιν. 8) Προσθέτω κοιν. : Βάζω 'ς τὸ λογαριασμὸν καὶ ἄλλες δέκα δραχμὲς κοιν. || Φρ. Βάζω ἀπάνω ἡ ἀπλῶς βάζω (πλειοδοτῶ) σύνηθ. 9) Διατιμῶ κοιν. : Τὰ βάζουν πολὺ ἀκριβὰ τὰ πράματα καὶ δὲν τολμᾶ κάνεις νὰ πλησιάσῃ. 10) Ἐκφωνῶ κοιν. : Βάζω λόγο. || Φρ. Βάζω εὐλογητὸν (ἀρχῖς ω τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν ἡ τελετὴν ἐκφωνῶν τὸ «εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν κτλ.», ἐπὶ ιερέως). Βάζω φωνὴ ἡ τὴν φωνὴν τοὺς φωνές (φωνάζω δυνατά, συνών. φρ. μ. π. ἡς φωνή). Τοῦ βάζω φωνὴ (τὸν ἐπιπλήττεων ἡ τὸν ἀπειλῶ). Βάζω γέλια ἡ τὰ γέλια (γελῶ καὶ δὴ θορυβωδῶς). Βάζω τὰ κλάματα (ἀρχῖς ω νὰ κλαίω). Πβ. βάλλω, βάνω.

βαζωκοπῶ Θράκη. βαζουκουπάου Θεσσ.

Ἐκ τοῦ φ. βάζω (I) καὶ τοῦ -κοπῶ, περὶ οὗ ὡς παραγωγικῆς καταλ. ίδ. ΓΧατζίδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 246.

1) Κραυγάζω, φωνάζω δυνατά Θράκη. 2) Βοῶ, ἐπὶ τόπου ἐν τῷ δρόῳ παράγεται βοὴ Θεσσ. : Οἱ βαθεῖες λαγκαδὲς βαζουκουπῶν ἀπὸ τὰ ρέματα.

Συνών. βαζωμαχῶ.

βαζωμαχῶ Δαρδαν. Θράκη. κ.ἄ. βαζουμαχῶ Θράκη. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ φ. βάζω (I) καὶ τοῦ -μαχῶ, περὶ οὗ ὡς παραγωγικῆς καταλ. ίδ. ΓΧατζίδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 251.

1) Βαζωκοπῶ 1, δ ἵδ., Θράκη. 2) Βαζωκοπῶ 2, δ ἵδ., Δαρδαν. Θράκη. (Μάδυτ. κ.ἄ.): Βαζωμαχάει ἡ βαζωμάχησε δ κόσμος Θράκη.

βαζωτὸς ἐπίθ. Κάρπ. κ.ἄ. βατζωτὸς Τῆλ. γαζωτὸς Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. βάζο καὶ τῆς καταλ. -ωτός. Περὶ τοῦ γαζωτὸς ίδ. B 5.

Ο ἔχων σχῆμα βάζου ἡ ὅμοιάς του μὲ βάζο ἔνθ' ἀν. : Άσμ.

Περιουρίζει τὰ 'εντρά, ἀθ-θοὺς περισυνάει, μαεύγει ρόα 'ιαλεχτά καὶ ἀθ-θοὺς κοντσανοιμένους νὰ κάμη φούζιαν βαζωτὴ καὶ φούζιαν ξομπλιασμένην νὰ 'ώκη τοῦ πολ-λαποῦ τ' ἀσύρου τοῦ καλοῦ τῆς (μαεύγει=μαδεύει, συνάγει, 'ιαλεχτά=διαλεχτά, ρόα=ρόδα, φούζιαν=φούνταν, ἡτοι ἀνθοδέσμην) Κάρπ.

βαῆ δ, Καππ.

Λέξις πεποιημένη.

Πατήρ. Συνών. ίδ. ἐν λ. βαβᾶς.

βαθαλδὸς ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.) βαθελὸς Πόντ. 'Αγνώστου ἐτύμου.

Παχύς, εὐτραφῆς.

βαθάριν ἐπίθ. οὐδ. Πόντ. (Κερασ.)

Η λ. σχετίζεται ἐτυμολογικῶς πρὸς τὸ βαθαλός.

Παχύ, εὐτραφές.

βαθεδὲ ἐπίθ. βαθέα Κύθηρ. Κύμ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. 'Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) βαθὲ Δ.Κρήτ. βαθεὰ κοιν. βαθία Ζάκ. βαθεὰ Κύπρ. Κῶς Λέρο. Μεγίστ. βαθὰ Κάρπ. βαθεὰ Κάλυμν. βαθδὰ 'Αστυπ. βαδὰ Σέριφ. Συγκριτ. βαθύτερα κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. βαθύς.

Α) Κυριολ. 1) Εἰς βάθος, βαθέως κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. 'Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): 'Οργάνω -σκάβω - φυτεύω βαθεὰ. Βάζω - χώνω βαθεὰ. Δέντρο ωιζωμένο βαθεὰ. 'Αναστενάζω βαθεὰ κοιν. || Παροιμ. Ποιός σοῦ τό 'βγαλε τὸ μάτι; — Ο ἀδελφός μου. — Γιὰ τοῦτο σοῦ τό 'βγαλε

βαθεά! κοιν. Κ' ἐδῶ βαθεὰ κ' ἔκει βαθεὰ καὶ δπον νὰ πάω πνίγομαι (μεταξὺ δύο κακῶν) Αἴγιν. || Αἴνιγμ.

Ἐχω 'να πραματάκι, | πάει βαθύτερα, | κάνει πολύτερα (ἡ κολοκυθεὰ) Πελοπν. (Παππούλ.) Συνών. βαθικά, βαθούσιλλά. 3) Ἐν χρῷ κοιν. : Κουρεύω βαθεά. 2) Ἐκ μακρᾶς ἀποστάσεως, μακρόθεν πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ἄ.): Βαθέα ἀκούω ἔναν λαλίαν Τραπ. Χαλδ. Βαθέα κονιζει Κερασ. Καὶ μετὰ τῆς προθ. ἀπό : 'Απὸ βαθέα ἔρθεν ἡ λαλία Χαλδ. || Ποίημ.

Σίγα, Θοδούλα, μιὰ στιγμὴ ν' ἀκονομαστῶ τὴ σκύλλα.

— Δὲ σ' ἀνακράζει γιὰ φωμί, βαθεὰ περνᾶ διαβάτης ἥ νοιώθει λύκου διάνεμα

ΑΒαλαωρ. Ἐργα 3, 367. 3) Ισχυρῶς Κύπρ. : 'Άσμ.

Παρακαλῶ σε, μάσσα, εἶνα βαθεὰ μὲ πλάν-τεις; Συνών. δυνατά. 4) Ἐπὶ χρονικῶν περιστάσεων, εἰς ὡραν πολὺ προχωρημένην ἡ τάναπαλιν Λεξ. Δημητρ. : Βαθεὰ τὴν νύχτα - τὴν αὐγή. 5) Ἐπὶ χρωματισμοῦ, διὰ χρώματος ἀποκλίνοντος πρὸς τὸ μέλαν Λεξ. Δημητρ. : 'Εβαψε τὸ φόρεμα πολὺ βαθεά.

Β) Μεταφ. 1) Βαθέως, ἐπὶ σκέψεως, ὑπνου κττ. κοιν. : Συλλογείμαι βαθεά. Κοιμᾶμαι βαθεά (συνών. κοιμᾶμαι ἀνοιαστα, ἀντίθ. κοιμᾶμαι ἀλαφρό). 2) Δυσλήπτως πολλαχ. : Μιλῶ βαθεά (εἰς γλῶσσαν ἀρχαῖζουσαν καὶ διὰ τοῦτο δυσνόητον).

βαθεάτορας δ, Χίος.

Ἐκ τοῦ ἐπιφρ. βαθεὰ καὶ τῆς καταλ. -άτορας.

Ο βαθέως σκάπτων τὴν γῆν. Συνών. βαθοκόπος.

βάθεμα τό, Κρήτ. (Κίσ. Σέλιν. Χαν.) βάθυμον Πόντ. (Κερασ. κ.ἄ.)

Ἐκ τοῦ φ. βαθένω, παρ' ὃ καὶ βαθύνω.

Ἐκβάθυνσις. Συνών. βαθούλλωμα 1.

βαθένω, βαθύνω Καππ. (Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. 'Οφ. Τραπ. Χαλδ.) βαθύνον Στερελλ. (ΑΙτωλ.) κ.ἄ. βαθένω σύνηθ. βαθένον βόρ. Ιδιώμ. καὶ Τσακων. Μέσ. βαθύχκομαι Πόντ. (Οἰν.) βαθυσκοῦμαι Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βαθύνω.

Α) Κυριολ. 1) Σκάπτων καθιστῶ τι βαθύ, ἐκβάθυνω πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. 'Οφ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Βαθένον τὸ γαρδὸν γιὰ νὰ φιζουπάσ' τον κλῆμα (γαρδὸς=λάκκος ποῦ φυτεύουν τὸ κλῆμα) Στερελλ. ('Αράχ.) Βαθύνω τὸ ταφὶν Τραπ. Χαλδ. Βαθύνω τὴν ἐγδήν (τὸ ἴγδιον) Κερασ. Συνών. ἀγλαφάζω 1β, βαθικένω, βαθούλλώνω 1, βαθυνέσκω, βαθυνίσκω. Καὶ ἀμτβ. καθισταμαι βαθὺς σύνηθ.: Σκάβω σκάβω καὶ ἀκόμα νὰ βαθύνῃ δ λάκκος σύνηθ. 2) Ἀποκτῶ βάθος, ἐπὶ ὑδάτων ἐν γένει ὅταν προχωρῶν τις εἰς αὐτὰ συναντῷ μεγαλύτερον βάθος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. 'Οφ. Τραπ. Χαλδ.) — Λεξ. Πρω. : 'Εβάθυνεν ἡ θάλασσα Κερασ. 'Εβάθυναν τὰ νερά Οἰν. 'Εβάθυνεν τὸ ποτάμ' Τραπ. Βάθυνε δ λάκκος Λεξ. Πρω. 3) Εἰσέρχομαι εἰς μέρη τῆς θαλάσσης βαθέα, ἐπὶ σπογγαλιέων Σύμ. β) Περιορίζομαι εἰς τοὺς βαθεῖς πυθμένας, ἐπὶ τῶν σπόγγων Σύμ. : Τὰ σφουγγάρια ἐβάθυναν. 4) Προχωρῶ πολὺ, ἐπὶ χρονικῶν περιπτώσεων ΔΒουτυρ. Τριανταδύο διηγ. 17: Θέλησα νὰ βρεθῶ 'ς τὸ χωριό, ὅταν θὰ βάθενε ἡ νύχτα. 5) Γίνομαι βαθύτερος, σκιερώτερος εἰς τὸν χρωματισμὸν Λεξ. Δημητρ. : Πρέπει νὰ βαθύνῃ τὸ κόκκινο γιὰ νὰ ταιριάζῃ.

Β) Μεταφ. 1) Εἰσχωρῶ βαθέως, ἐπὶ γραμμάτων, λόγων, σκέψεων κττ. Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Μακεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) κ.ἄ. : Φρ. 'Εβάθυνεν 'ς σὰ γράμματα (ἐπροχώρησεν πολὺ εἰς τὴν παι-

